

Evidencijski broj / Article ID: 13737700
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section: Naslovnica

MEMOARI

→STR. 64

ZAPISI
RICHARDA
BURTONA:
Zašto su se
svi bojali Tita

Evidencijski broj / Article ID: 13737700
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section: Naslovница

ZAPISI **RICHARDA
BURTONA** O DAĆIMA
U SOCIJALISTIČKOJ
JUGOSLAVIJI

**Što mi je Tito
rekao o Staljinu
i Churchillu i
zašto su ga se
svi bojali**

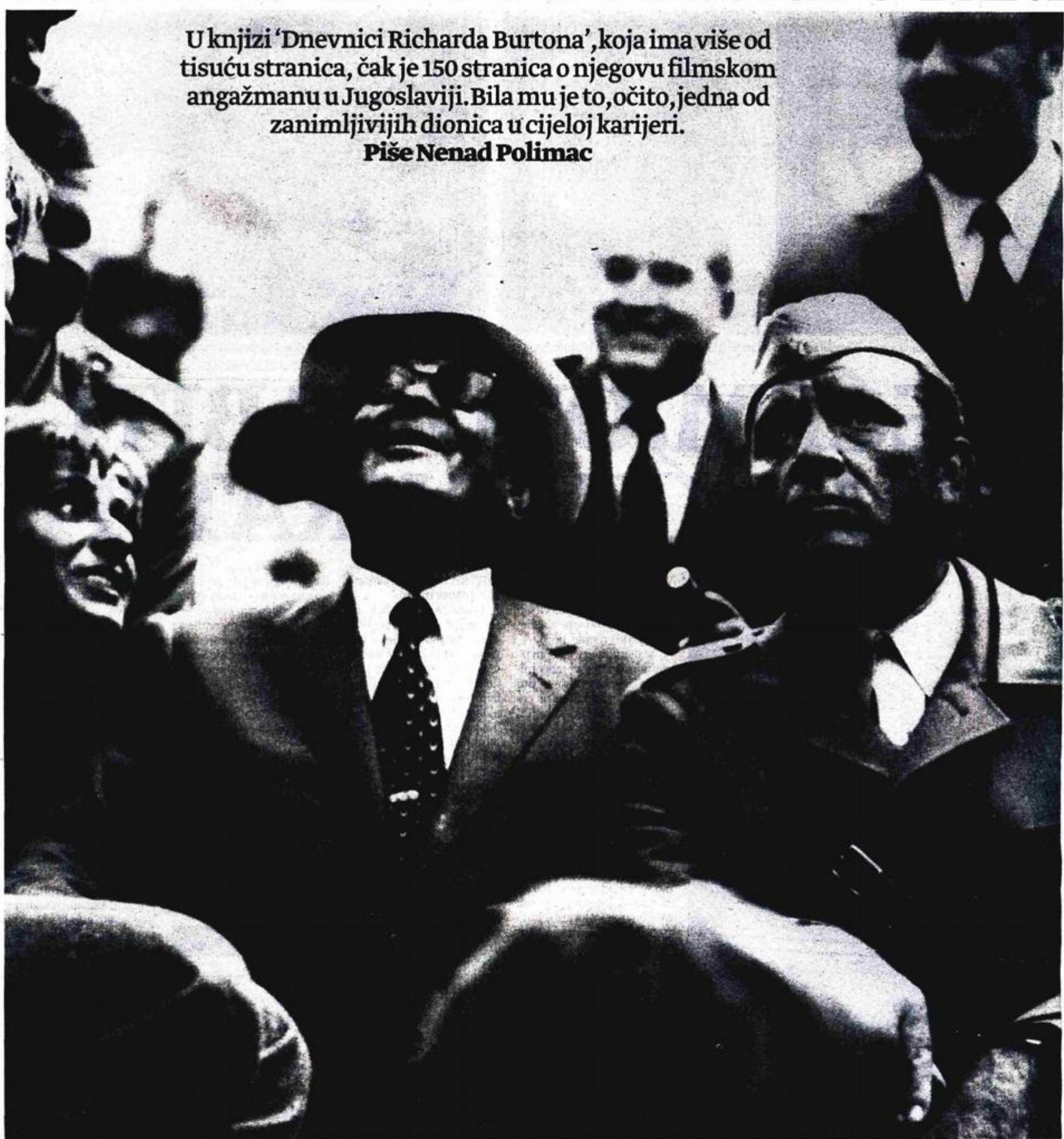

ZAPISI RICHARDA BURTONA O DANI

U knjizi 'Dnevničici Richarda Burtona', koja ima više od tisuću stranica, čak je 150 stranica o njegovu filmskom angažmanu u Jugoslaviji. Bila mu je to, očito, jedna od zanimljivijih dionica u cijeloj karijeri.

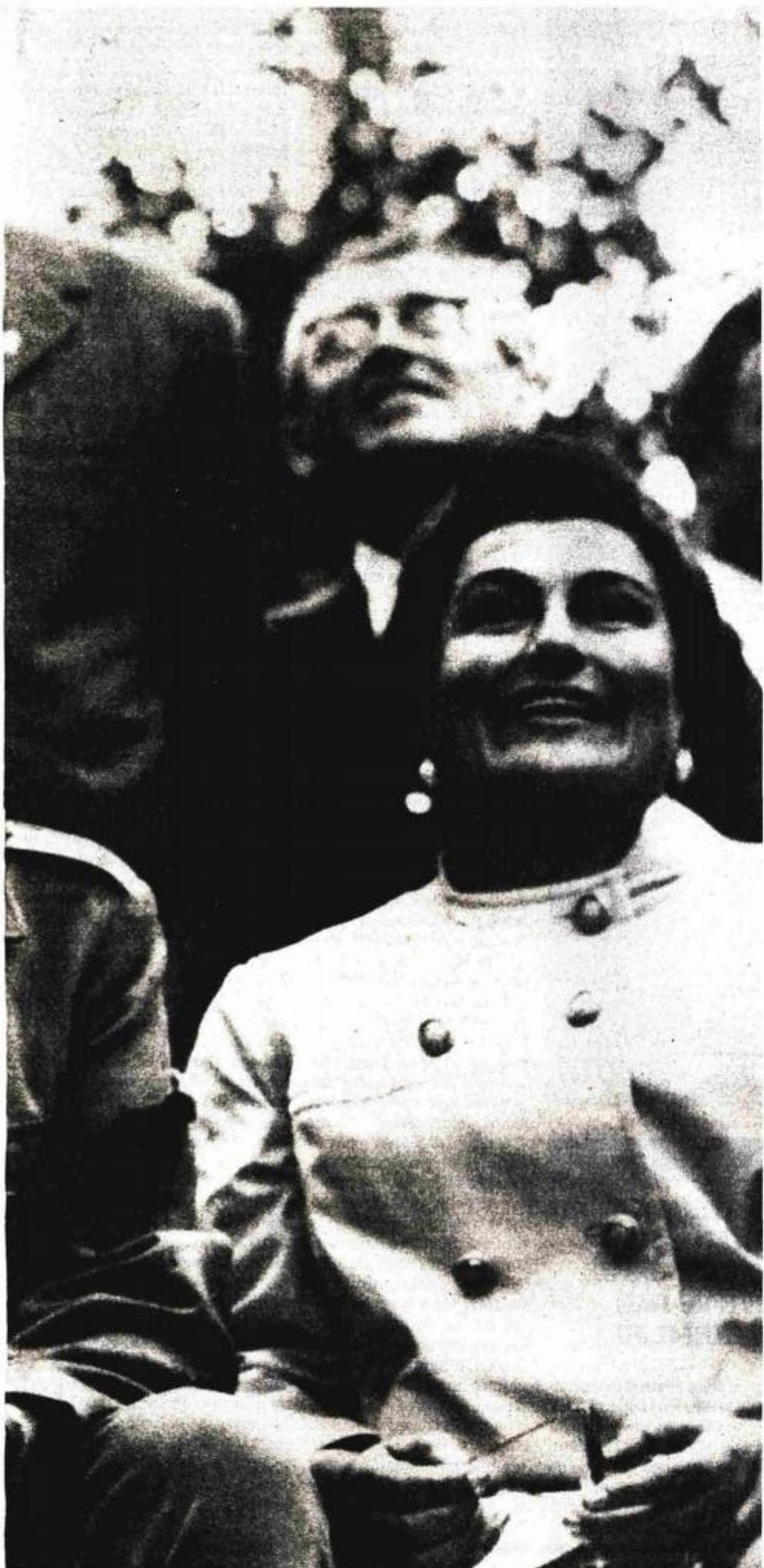
Piše Nenad Polimac

Što mu je, na snimanju Tito rekao o Staljinu i i zašto su ga se sv

MA U SOCIJALISTIČKOJ JUGOSLAVIJI

u Sutjeske, Churchill i bojali

Otkako je objavljena krajem prošlog ljeta, knjiga "Dnevničići Richarda Burtona" ne prestaje izazivati pažnju. Slavni glumac zapisivao je svoje dojmove i razmišljanja u razdoblju od 1939. do 1983., katkad ne pretjerano redovito, ponekad bi ispuštočitave mjesecce, godine, pa i desetljeća, međutim, kada bi mu pisanje postalo navika, nastala bi fascinanta i elokventna kronika razdoblja. Pisanje dnevnika za Burtona je predstavljalo javnudjelatnost, recimo, njegova druga (i treća) supruga Elizabeth Taylor rado bi ih povremeno čitala, tako da je autor po svoj prilici birao što će zabilježiti: upravo iz tih razloga nije pisao o svojim povremenim nevjerama o kojima su izvještavali drugi izvori. Chris Williams, profesor veliske povijesti i nekadašnji direktor Centra Richarda Burtona za proučavanje Walesa, dobio je priliku pregledati sve dnevničice iz njegove zaostavštine - kojih je bio popriličan broj - i urediti ih za spomenuto izdanie, izbacivši ponavljanja i krajnje fragmentarne dijelove. Za nas je zanimljiva činjenica da je u podebeloj knjizi znatan dio stranica posvećen boravku Richarda Burtona u bivšoj Jugoslaviji, gdje je u drugoj polovici 1971. snimao povijesni spektakl "Sutjeska", glumeći Josipa Broza Tita.

Razočaran sinopsisom

Glumac je tada bio na vrhuncu karijere, upravo je dobio počasnu titulu CBE (Commander of the Most Excellent Order of the British Empire), godinu ranije šesti put je nominiran za Oscara za ulogu Henrika VIII. u "Kraljici od tisuća dana", no izbor projekata u to vrijeme bio mu je poprilično nepredvidljiv: ovisio je o tome hoće li u nekom filmu moći nastupiti sa suprugom Elizabeth Taylor, zatim o honoraru (ratni triler "Prepad na Rommela" nije cijenio od samog početka, ali ga je ugodno iznenadio uspjeh filma u kinima), a nije bio nesklon ni jeftinim produkcijama koje su adaptirale za filmski medij njegove omiljene pišce ("Pod mlječnim putom" po njegovu prijatelju Dylanu Thomasu). Kada je počeo snimati "Sutjesku", Burton je istodobno pripremao ulogu Lava Trockog u filmu Josepha Loseyja "Ubojstvo Trockog": zabavljalo ga je što će naizmjence igrati dvojicu velikih komunističkih voda.

Kako je došlo do angažmana u "Sutjesci" ne znamo, jer je prvi zapis u dnevniku iz 1971. datiran s 27. lipnjem, a prije toga ništa u njega nije unosio još od prošlog rujna. Tada se nalazio u švicarskom mjestu Gstaad, gdje je često između različitih snimanja boravio s Elizabeth. Ipak, već je prvo spominjanje "Sutjeske" znakovito za ono što će uslijediti.

"Obuzima me velika lijnost, a pomalo sam i razočaran zato što sinopsis o Titu nije jako dobar. Serija glasnih prasaka kao bilo koji stari ratni film. Pokušat' cu ih natje-

rati da to bude više o Titu, a manje o pucanju i lokalnim partizanskim podvizima, što je - iako možda istinito - viđeno u svim sličnim hollywoodskim filmovima. Ako to ne žele, povući' cu se. Mučim se s učenjem srpsko-hrvatskog, fascinira me."

Svladavanje nepoznatog jezika nije nikakav glumčev hir, jer je prilično solidno govorio talijanski, francuski i španjolski. Navodi u dnevniku kako se ne odvaja od rječnika, uz redovno čitanje drugih knjiga i novina. Muči ga i problem lošeg sinopsisa, koji se po njemu treba čim prije riješiti. 21. srpnja u Gstaad dolaze "Jugoslaveni" (Burton ne

izgleda, šarmantna i prekrasnog osmijeha. Nešto malo govori engleski, ali puno više toga razumije. Ponudili su nam canapé (koje sam pojeo, ali sam uklonio kruh), zatim šampanjac koji sam odbio, a poslije slasnu tursku kavu, koju nisam odbio."

Burton je zaintrigiran time što je vila u kojoj su odjeli pripadala njihovo tajničici Jane Swanson, dok su Brijuni bili dio Italije. Odlučio ju je fotografirati i poslije njoj pokazati.

Opis Josipa Broza

Drugi dan, 1. srpnja, otišli su do Titove vile, tamo ih je dočekao domaćin sa suprugom, prevoditeljima, fotoreporterima i TV kamerama. Gosti su Titu i Jovanki dali svoj poklon, komadinu pirita u koju je bio ugraviran sat, elitni proizvod Van Cleef & Arpelsa. Burton je odmah rekao Titu kako je njegov lik u scenariju slabo postavljen i da ga pre malo ima. Redatelj Stipe Delić, koji je bio prisutan, složio se s tim, iako ne previše oduševljen. Glumčev komentar: "Možda će raditi nešto bolje osim da stojim i izgledam kao čovjek sudbine". Burton opisuje Titu kao iznenadujuće malog i delikatnog, s malim rukama, nogama i glavom, a zbog blago zatamnjениh naočala nije mu mogao odrediti boju očiju. Trbuš mu je popriličan, međutim, u ostatku tijela domaće se vitko. Kada sjedne za stol, impozantan je. Glumac se prisjetio kako ih je princeza Margareta, njegova prijateljica, upozorila da Tito i Jovanka žive u nevidenoj raskoši, u odnosu na njihovu rezidenciju kraljevski dom u Buckinghamskoj palaci je zdanje srednje klase. Nakon objeda razgovarali su o partizanima i 2. svjetskom ratu, a u jednom trenutku glumac je upitao Titu što misli o Staljinu. Dobio je odgovor: "Cijenio sam ga kao političara, ali mi se nije svidao kao čovjek". Kad su ostali sami, Tito je sporo ali korektno govorio engleski. Burton mu je spomenuo kako su mu rekli da Tito zna francuski, pa bi se mogli sporazumijevati na tom jeziku, no domaćin se pravio kao da ga nije čuo. Čim se pojavitio prevoditelj, Tito se vratio "srpsko-hrvatskom".

Popodne ih je povezao svojim otvorenim Lincoln-Continentalom, "poklonom ljudi iz Zagreba". Liz je sjela do Tita, a Burton je bio iza s Jovankom. Budući da je prešao preko oštrog kamena, Tito je probušio prednju desnu gumu, međutim, umjesto da stane, nastavio je vožnju i priušio suputnicima desetak sekundi panike. Izašli su i pješke došli do tamošnjeg malog zoološkog vrta, a zatim se - na užas Burtona i Liz - opet pojavitio Lincoln-Continental. Tito je ovaj put vozio poput pogrebnička dok im je pokazivao Brijune, ali su gosti svejedno umrili od straha.

Burton je upitao Tita što bi se dogodilo da je Churchill otvorio drugu frontu kroz Balkan, prema Austriji, i zau stavio napredovanje Rusa? "Zaustavili bismo vas. U to

**Za Burtona
je Jovanka
Broz bila
'šarmantna
seljanka
krasnog
osmijeha', a
Milena Dravić
'glumica kakvih
ima posvuda'**

spominje o kome riječ, no s njima je po svoj prilici izvršni producent filma Nikola Popović, koji je radio i na dodat najskupljem jugoslavenskom filmu "Bitka na Neretvi", s kojima dugo razgovara o Titu i partizanskom pokretu za 2. svjetskog rata. Dogovoren je da Burton i njegova supruga dođu krajem mjeseca u Pulu, a da snimanje počne 15. kolovoza. S obzirom na kratke rokove, očito je da će se scenario doradivati usput. Glumac se za film priprema i čitanjem knjige "Bojovna planina" sir Williama Deakina, koji je tijekom rata bio na Sutjesci i poznavao je Tita. Uoči polaska u Pulu glumac se povjerio dnevniku: "Bog zna što očekivati na Brijunima od Tita i njegovih momaka".

Vila do Titove

U Pulu su stigli 31. srpnja, dočekao ih je Mercedes, ali i gomila novinara i fotoreportera s - kako Burton kaže - uobičajenim pitanjima: "Kako je to igrati velikog čovjeka", "Koliko toga znate o Titu" i sl. Provezli su se gradom i zatim su gliserom krenuli na Brijune. Dobili su vilu tik do Titove, u kojoj nije bilo rashladnih uređaja, ali ih je dočekala domaćinova supruga, koja je zamolila da je zovu gospoda Broz, a ne gospoda Tito.

"Krupna žena seljačkog

Evidencijski broj / Article ID:

13737700

Vrsta novine / Frequency:

Dnevna

Zemlja porijekla / Country of origin:

Hrvatska

Rubrika / Section:

Naslovnica

vrijeme imali smo 35 divizija obučenih za borbu i oružje koje smo oteli Nijemcima i Talijanima". Gotovo u istom dahu rekao je kako je vjerovao Churchillu, ali ne i Britancima. Burton je uzdahnuo da nije jedini koji ima takav stav. Drugi dan, nakon sastanka s filmskom ekipom, tijekom kojeg im je ponovio da mu skroje ulogu kako spada, inače neće imati što glumiti. Tito ih je poveo na more, uz pratnju dva torpedna čamca i policijsku podršku. Rekao im je kako je jadranska obala najsigurnija na svijetu, jer se podmornice i ratna postrojenja kriju u spiljama oko otočja. Za ručkom je Burton primjetio kako se mnogi uzvaniči usiljeno smiješe, da ne bi otkrili kako im je dosadno, čak i unatoč tome što su već dosta popili. Zato je Liz bila u svom elementu, jer su svi pogledi bili uprti u nju. Najzabavnija Titova anegdota bila je ona o njegovoj baki. Rekao je kako je bio presretan kada je umrla, jer ga je stalno tukla. Liz je bila preneražena, no on je dodao: "Bila je mala, ali jakia i neprestano se ljutila". Niže loša bila ni zgoda o Churchillu. Sreli su se nakon što je potonji prestao biti premijer. Tito je sebi natočio dupli whiskey, a Englez je uzeo običan. "Žašto" - pitao je Tito - "kada si me ti naučio da tako pijem?" "Tada smo obojica bili na vlasti, ja svoju više nemam, a ti si svoju zadražao."

Užasnut zbog Delića

Uvečer su otišli u Arenu na festival, Tito i Liz bili su zvijezde večeri, ona je bila oduševljena skandiranjem tisuća ljudi, a Burton - kao i uvijek - ciničan. Film je - piše - bio zabavan (ne spominje mu naslov, ali bio je to "Ugori raste zelen bor"), u pauza su im služili piće, a projekciju su pratili uz pomoć slušalica, sa simultanim prijevodom. Trećeg kolovoza, tri sata su diskutirali s Titom o "Sutjesci", četnicima, Dražu Mihailoviću, Staljinu, Churchillu i Britancima. Burton nikako nije mogao razumjeti atmosferu jeze koja se širila oko Tita.

Narednih dana supruzi Burton skoknuli su do Azurne obale, po do Rima i Svetog Stefana. Ispostavilo se da smanje počinje 23. kolovoza i da su se napokon dogovorili oko cijene njegovih usluga. Glumcu će na ime troškova biti isplaćeno 50 tisuća dolara, sam honorar u "cashu" iznosit će 250 tisuća, a dogovoren je i raspon u raspodjelji profita od eventualnih svjetskih prihoda u rasponu od 10 do 50 posto. Burton je bio zadovoljan, osobito postocima, koji bi ga mogli prometnuti u bogatstvu, iako se stječe dojam da baš nije vjerovao u uspjeh "Sutjeske" u inozemstvu. U to vrijeme smatrao se najbolje plaćenim glumcem u Europi, no bio je pomalo razočaran što je u Hollywoodu spao na šesto-sedmo mjesto. Ipak, honorar je bio impresivan, ako se uzme u obzir da se nešto kasnije požalio kako su za europski film honorari spali na 150 do 200 tisuća dolara. Čini se da je isplata, bar u njegovu slučaju bila pravovremena, jer on spominje kako se nekoljicima članova ekipa žalila kako nije dobila dogovoren novac. Burton se zarekao da se njemu to neće dogoditi.

Budući da mu je zbog do-

TITO JE BURTONU REKAO DA MU SE STALJIN NIKADA NIJE SVIĐAO KAO ČOVJEK I DA JE ZBOG NJEGOVE VOTKE POVRAĆAO U KREMLJU

informirali, jer je potonji ipak strijeljan. Bleiburg mu nitko nije ni spomenuo.

Povraćanje u Kremlju

Glumca je impresioniralo kako je Tito tijekom rata držao do svog izgleda, kako se svaki dan brija, a jedini pravni napravio je nakon što je ranjen. Zabavna je bila i anegdota iz Moskve. Kada je oslobođeno njemačke zarobljenike, Tito je o tome obavijestio Staljina. Uslijedila je gotovo uvredljiva izmjena telegrama. Poslije rata Tito se našao u Kremlju i na domjenku za političku vrhušku uslijedila je serija zdravstvena votkom. Kad je Tito nazdravio Staljinu, ovaj mu je odgovorio: "Kako mi se usuduješ nazdravljati nakon onih telegrama". Tito se - kako vjeruje Burton - u ratu bio potpuno odvikao od alkohola i brzo je osjetio mučninu. Pošao je van povratiti, ali se sledio kada je izmedu drveća video sjenu. Bio je to šef NKVD-a Lavrentij Berija koji mu se nasmiješio: "Ne

brini se, to je samo tvoj prijateljski nastrojen policajac".

Burtonu su se svidale lokacije na Žabljaku i Tjentištu, ali je sve manje vjerovao da će interpretaciju Tita moći uvrstiti u vrhunce karijere. Wolf Mankovitz već je prepravljao njegovu ulogu, ali velike koristi od toga nije bilo. Nerviralo ga je što tako malo glumaca na setu govori engleski. Evo kratkog opisa Milene Dravić: "Imao sam scenu s glumicom koja igra bolničarku Veru i koja - naravno - ne govori ni riječi engleski. Morat ćemo je sinkronizirati u stranoj verziji. Ipak, očito je iškusna, snalazi se i vrlo je ugodna. Ima filmsku facu, tamnokosa (? - op.a.) djevojka, koje se, kad snimanje prode, neću sjećati gdje sam je vidi i odakle je znam. Mislim, ako je sretnem na ulici. Ili na nekoj zabavi ili tome slično. Ovalno lice, pravilne crte, srednja visina, dobar standardni glas, standardne grade. Ukratko, poput tisuće glumica bilo gdje". Burton

pisnicima Titu ipak nije prenio. Kako je igrao jugoslavenskog vodu, s novinarima se poveo razgovor što će biti nakon Titove smrti. Svi su bili suglasni u stavu da će se Jugoslavija raspasti, da će republike zatražiti autonomiju i da će brzo postati "glineni golubovi" za Madarsku, Rumunsku, Albaniju i - dakako - Rusiju. Bilo je to u jesen 1971. godine.

Burtonovo veliko povjerenje u Tita poljuljano je nakon jednog incidenta u Dubrovniku: u nekom je kafiću njegov znacan prenio glumčevu divljenje prema partizanskom vodi koji je odbio strijeljati njemačke zarobljenike, na što su dva gosta napustila lokal. Vlasnik ga je obavijestio da su njihovi očevi nestali u čistkama iz 1948. Burton je tako doznao za slučaj oko Informbora, kao i za to da je tada stradao 41 Dubrovčanin. Je li Tito za to znao? Glumac je zapisao da će to istražiti, ali to poslije nije spominjao. Razmišljao je da kontaktira disidenta Milovanu Đilasa, da zamoli Nikolu Popovića, ali se predomislio, jer je doznao da je taj član Saveza komunista.

Priča madarskog grofa

Nekoliko stranica posvećeno je razmišljajima jesu li Južni Slaveni stvoreni za komunizam. Po Burtonu, ni slučajno, to je samo privremena faza. Zanimalo ga je također kako govori Tito, kako bi našao pandan u svojim replikama. Dobio je odgovor da je predsjednikov "srpskohrvatski" donekle "iščašen", pa mu se učinilo primjereno da primjeni engleski s velikim akcentom. Čim je završio snimanje "Sutjeske", Burton se bacio na "Ubojstvo Trockog" i "Sutjesku" i Tita više nije spominjao, osim u jednoj prigodi. U prosincu se našao u Parizu, gdje su ga neki madarski grof i njegova supruga uvjerali kako je Tito izvanbračni sin grofa Erdöđija: njegova je majka navodno bila sluškinja na grofovom imanju. Burton komentira: "Zamislite da dodem Titu i kažem mu da kapitalistički Zapad i njegova dekadentna aristokracija slobodaju vodećeg živućeg komunista. Nakon toga bih mogao očekivati da me odvedu pred streljački stroj". Madar je bio uporan: "Jeste li ikad vidjeli Titovu rodnu kuću? To nije kuća seljaka!"

Burton je odgovorio da su Kumrovec vjerojatno uredili nakon što je Tito postao predsjednik, međutim, Madar je ustrajao da je uredena samo okolina, kuća je ostala kakva je bila. "Do nje vodi prvorazredna cesta. Svakako je morate posjetiti kada naredni put s godom Burton posjetite Jugoslaviju." Burtonovi to nukad nisu učinili, razveli su se, zatim opet oženili i razveli. On ne piše u dnevniku da je ikad pogledao "Sutjesku", no nekim glasinama lik Tita smatrao je svojom najgorom ulogom.

Bio je u pravu, jer je njegov Tito plošni lik, dok su Milena Dravić i Ljuba Tadić - ostvarili sočnije interpretacije. "Sutjeska" nije imala ni približan međunarodni odjek kao "Bitka na Neretvi". Burtonu je imponiralo igrati Titu, a to što je nastupio u slabašnom filmu za dobar honorar, nije ga smetalo. Uostalom, njegova je ostavština iznosila tri i pol milijuna funti.

Richard Burton kao Tito na setu filma Stipe Delića 'Sutjeska' u društvu Nedе Arneric (gore); u šetnji sa suprugom Elizabeth Taylor (dolje)